

ARCHIVES HISTORIQUES DE LA COMMISSION

COLLECTION RELIEE DES
DOCUMENTS "COM"

COM (75)390

Vol. 1975/0153

Disclaimer

Conformément au règlement (CEE, Euratom) n° 354/83 du Conseil du 1er février 1983 concernant l'ouverture au public des archives historiques de la Communauté économique européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (JO L 43 du 15.2.1983, p. 1), tel que modifié par le règlement (CE, Euratom) n° 1700/2003 du 22 septembre 2003 (JO L 243 du 27.9.2003, p. 1), ce dossier est ouvert au public. Le cas échéant, les documents classifiés présents dans ce dossier ont été déclassifiés conformément à l'article 5 dudit règlement.

In accordance with Council Regulation (EEC, Euratom) No 354/83 of 1 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community (OJ L 43, 15.2.1983, p. 1), as amended by Regulation (EC, Euratom) No 1700/2003 of 22 September 2003 (OJ L 243, 27.9.2003, p. 1), this file is open to the public. Where necessary, classified documents in this file have been declassified in conformity with Article 5 of the aforementioned regulation.

In Übereinstimmung mit der Verordnung (EWG, Euratom) Nr. 354/83 des Rates vom 1. Februar 1983 über die Freigabe der historischen Archive der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und der Europäischen Atomgemeinschaft (ABl. L 43 vom 15.2.1983, S. 1), geändert durch die Verordnung (EG, Euratom) Nr. 1700/2003 vom 22. September 2003 (ABl. L 243 vom 27.9.2003, S. 1), ist diese Datei der Öffentlichkeit zugänglich. Soweit erforderlich, wurden die Verschlussachen in dieser Datei in Übereinstimmung mit Artikel 5 der genannten Verordnung freigegeben.

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(75)390 fin.
Orig. F

Brussel, 23 juli 1975

VOORSTEL VOOR EEN RICHTLIJN VAN DE RAAD
MET BETREKKING TOT HET ONDERWIJS VAN MIGRANTENKINDEREN

(Door de Commissie bij de Raad ingediend)

BIJLAGE I

Nota over het onderwijs aan migrantenkinderen

1. In de zeven gastlanden van de Gemeenschap was het aantal schoolgaande migrantenkinderen als aangegeven in de volgende tabel (schooljaar 1972/73, 1973/74 of 1974/75) :

(x 1.000)	<u>Duits-</u> <u>land</u>	<u>Frank-</u> <u>rijk</u>	<u>Verenigd</u> <u>Koninkrijk</u>	<u>België</u>	<u>Neder-</u> <u>land</u>	<u>Luxem-</u> <u>burg</u>	<u>Dene-</u> <u>marken</u>	<u>Totaal (1)</u>
Pré- scolaire activi- teiten	2,7	183,3		32,6		2,2		220,8
Niveau I	149,1	369,8	(45) (2)	95,8	11,4	7,7	(1,5)	(680,3)
Niveau II	111,5	156,0	(45) (2)	68,8	(4,3)	2,9	(1,5)	(390,0)
								<u>1.291,1</u>

In 1973 waren er 6.244.000 buitenlandse werknemers in de Gemeenschap werkzaam, als volgt over de zeven gastlanden verdeeld :

(x 1.000)	2.345,1	1.770	1.665	220	122,1	40	35,5
-----------	---------	-------	-------	-----	-------	----	------

2. Van de moeilijkheden waarmee de kinderen van migranten worden geconfronteerd vormt de taal van het gastland het obstakel dat het moeilijkst te overwinnen is.

Zeer veel migrantenkinderen lijden onder een taalhandicap die een normaal schoolrendement onbereikbaar maakt. Kinderen die reeds in hun eigen land naar school gingen hebben grote moeite zich te integreren in de klassen van hun niveau en hun leeftijd.

.../...

(1) De cijfers tussen haakjes zijn schattingen.

(2) Exclusief "Commonwealth citizens" en Ierse onderdanen.

Omdat zij zich moeten aanpassen op taalgebied en omdat de onderwijsprogramma's niet voldoende corresponderen verliezen deze kinderen een of meer jaren. Als gevolg hiervan zijn de jeugdige migranten vrijwel uitgesloten van het hoger middelbaar onderwijs en zijn zelfs de leerlingenopleiding en het beroepsonderwijs voor hen moeilijk toegankelijk.

Men moet de psychologische schok niet onderschatten, welke deze kinderen ondergaan wanneer zij overgeplaatst worden in een onbekend, onverschillig of zelfs vijandig milieu, dat vaak niet in staat is het cultureel eigene van de kleine buitenlanders op juiste waarde te schatten.

Verzuim of weigeren naar school te gaan zijn vaak voorkomende verschijnselen, alhoewel verschillend naar regio of gastland en ook naar herkomst van de migranten.

De ouders van de migrantenkinderen staan doorgaans op een laag sociaal cultureel niveau en weten weinig af van de taal en het onderwijs in het gastland. Daarom kunnen zij hun kinderen moeilijk helpen en begeleiden. Zo ontstaat een slecht onderwijsklimaat, waarvan de kwalijke gevolgen nog versterkt worden door een voor de studie weinig bevorderlijke huisvesting.

Een enquête die in 1974 werd uitgevoerd door het instituut für Sozialforschung und Sozialwissenschaft te Saarbrücken heeft uitgewezen dat men de Italiaanse kinderen die in de regio Saarbrücken de school hadden verlaten als volgt kon onderverdelen :

15,7 % verliet de school voor het 7e jaar (Grund- und Hauptschule)
12,7 % aan het einde van het 7e jaar
19,7 % aan het einde van het 8e jaar
46,1 % aan het einde van het 9e jaar (einde van de Hauptschule)
0,6 % had de Realschule bezocht
2,1 % had een gymnasium bezocht (alle uit in het nieuwe milieu geïntegreerde gezinnen)
1,5 % had bijzonder onderwijs gevolgd
1,6 % had andere vormen van onderwijs gevolgd
47,0 % van de kinderen had dus niet het voor het einde van de leerplicht normale niveau bereikt.

Ter vergelijking zij opgemerkt dat 25 % van de Duitse kinderen in dezelfde situatie verkeren.

3. In zijn resolutie van 21.1.1974 (1) betreffende een sociaal actieprogramma voor de periode 1974 - 1976, heeft de Raad van Ministers van de Europese Gemeenschappen als een van de prioriteiten genoemd de verwezenlijking van een actieprogramma ten behoeve van migrerende werknemers en hun gezinsleden dat o.m. gericht is op de problemen van opleiding en onderwijs van de kinderen van migrerende werknemers.

Voorts hebben de ministers van Onderwijs, in het kader van de Raad bijeen op 6.6.1974 (2), bij de prioriteit genietende werkterreinen voor de samenwerking op onderwijsgebied hun keuze o.m. laten vallen op het schoppen van betere mogelijkheden inzake culturele vorming en beroepsopleiding van de onderdanen van de andere lid-staten der Gemeenschappen en van de landen die geen lid zijn van de Gemeenschappen, alsmede van hun kinderen.

In haar op 18.12.1974 goedgekeurd actieprogramma ten behoeve van de migrerende werknemers en hun gezinnen(3), heeft de Commissie een reeks maatregelen voorgesteld op onderwijsgebied waarvan er twee van wezenlijk belang zijn :

- a) het invoeren van bijzondere maatregelen op onderwijsgebied die onontbeerlijk zijn om de migrantenkinderen te helpen zich in het onderwijsmilieu en de samenleving van het land van ontvangst te integreren;
- b) de opneming in het gewone lesprogramma van de taal en de cultuur van het moederland van een migrantenkind.

Doel van de bijgaande richtlijn is de lid-staten te stimuleren die maatregelen te nemen waardoor de migrantenkinderen dezelfde kansen krijgen als de autochtone kinderen.

.../...

(1) PB C 13/1 van 12.2.1974

(2) PB C 98/2 van 20.8.1974

(3) COM(74)2250

4. Als eerste maatregel stelt de Commissie derhalve voor overal zorg te dragen voor de opvang van de migrantenkinderen.

De daartoe te vormen schakelklassen dienen om het migrantenkind de taal van het gastland te leren, ten einde het te helpen zich in het nieuwe milieu te integreren en het in staat te stellen zo snel mogelijk het onderwijs te volgen dat aan zijn autochtone leeftijdsgenoten wordt gegeven.

Schakelklassen zijn normale praktijk in Denemarken en de Bondsrepubliek Duitsland. In Frankrijk, Nederland en Luxemburg is men bezig met de invoering ervan. In België hebben experimenten tot positieve resultaten geleid. Ook in het Verenigd Koninkrijk worden momenteel experimenten uitgevoerd ten behoeve van de immigranten uit de landen van het Commonwealth die de Engelse taal niet of niet voldoende machtig zijn.

5. De tweede door de Commissie voorgestelde maatregel betreft het onderwijs in de taal en de cultuur van het land van herkomst.

Onderzoekers en pedagogen uit tal van landen wijzen er al jaren op, dat het voor de migrantenkinderen van wezenlijk belang is, dat zij een praktische kennis van hun moedertaal bewaren en in contact blijven met de cultuur van hun land van herkomst.

Men is het er thans algemeen over eens, dat de moedertaal en de cultuur van het land van herkomst in het opvoedingsproces van beslissende betekenis zijn, met name voor de begripsvorming, het zich eigen maken van een andere taal, de persoonlijkheidsvorming en de relaties in het gezin. De taal en de cultuur van het moederland komen dan ook bij het onderwijs aan de migrantenkinderen een volwaardige plaats toe. Uiteraard is kennis van hun moedertaal onontbeerlijk voor die kinderen die weer naar het onderwijs van hun eigen land zullen terugkeren en voor de jongeren die, na in het buitenland een opleiding te hebben ontvangen, een betrekking zoeken in hun land van herkomst.

Vroeger werd dit soort onderricht volledig buiten schooltijd gegeven. Dit betekende dat zowel het kind als zijn ouders zeer sterk gemotiveerd moesten zijn om resultaten van enige betekenis te bereiken. Duidelijk is gebleken, dat door dit onderricht buiten de normale lesuren overbelasting ontstond. Het percentage dat daardoor het onderricht volgt is te gering, het bijwonen van de lessen

.../...

zeer onregelmatig, zodat de resultaten absoluut onvoldoende zijn.

Pedagogen, psychologen en taalkundigen dringen er nu op aan de moedertaal en de cultuur van het moederland in het kader van het normale lesprogramma te onderwijzen. Maar zolang het op jonge leeftijd leren van vreemde talen niet algemeen in het basisonderwijs is ingevoerd, is het moeilijk 4 tot 5 uur op het lesrooster vrij te maken zonder met andere vakken in botsing te komen. In het middelbaar onderwijs kan de moedertaal van het migrantenkind van meet af aan de plaats krijgen van verplichte vreemde taal, zonder dat dit de programma's en lesroosters in de war hoeft te brengen.

In de Bondsrepubliek Duitsland en Denemarken wordt de moedertaal van de migrantenkinderen al op de lagere en middelbare scholen onderwezen. In Nederland wordt eraan gedacht een soortgelijk systeem in te voeren. In Frankrijk wordt de noodzaak van het onderwijs van de moedertaal in beginsel erkend.

6. Voor de schakelklassen zijn leerkrachten nodig die bereid en in staat zijn zich voor migrantenkinderen in te zetten. Het onderwijs van de taal en cultuur van het land van herkomst moet in de meeste gevallen worden toevertrouwd aan buitenlandse leerkrachten. In de lid-staten zelf zijn momenteel nog niet voldoende geschoolde leerkrachten beschikbaar om les te geven in een van de vele talen die de migranten spreken. Het is verder van uitzonderlijk belang dat leerkrachten wier taal en cultuur dezelfde is als die van de migranten het contact leggen en onderhouden tussen school en gezin.

7. Krachtens een besluit van de Raad van Ministers van Sociale zaken van 27 juni 1974, kan het Europees Sociaal Fonds de extra-kosten van de aangepaste cursussen voor kinderen van buitenlandse arbeidskrachten subsidiëren. Uit dit Fonds kunnen ook maatregelen gefinancierd worden ter bevordering van de opleiding en bijscholing van sociaal werkers en leerkrachten die zijn belast met het onderwijs van de migrantenkinderen. Hiervoor draagt het Sociaal Fonds de helft van de kosten die voortvloeien uit projecten die ten uitvoer worden gebracht door overheids- of particuliere instellingen onder de voorwaarden en binnen de grenzen die in de verordeningen zijn gesteld.

8. Bovendien zal de Commissie steun verlenen aan speciale studies en onderzoeken over de problematiek van het onderwijs van migrantenkinderen. Daarbij zal zij tevens in de mate van het mogelijke steun verlenen aan modelexperimenten op het gebied van het onderwijs van migrantenkinderen en op het gebied van de opleiding van gespecialiseerde docenten.

De Commissie zal regelmatig docenten en deskundigen bijeenroepen om onderling van gedachten te wisselen en actief mede te werken aan het ontwikkelen van voor migrantenkinderen bestemde methodes en leermiddelen. Het Bureau voor de statistiek van de Gemeenschappen werkt aan onderwijsstatistiek met het aantal buitenlandse leerlingen naar nationaliteit en naar soort onderwijs.

9. De gedachtengang achter de overwogen maatregelen geldt voor alle migrantenkinderen ongeacht hun land van herkomst. De ontwerp-richtlijn heeft derhalve betrekking op de kinderen van alle buitenlandse onderdanen die op het grondgebied van een lid-staat verblijven waar hun ouders of voogden een beroepsactiviteit uitoefenen of een betrekking vervullen.

BIJLAGE II

TOELICHTING

1. In zijn resolutie van 21.1.1974 (1) betreffende een sociaal actieprogramma heeft de Raad van de Europese Gemeenschappen de Commissie uitgenodigd een actieprogramma op te stellen ten behoeve van migrerende werknemers. Doel van dit programma is met name de verbetering van de voorwaarden voor het vrije verkeer van de werknemers der lid-staten in de Gemeenschap en van de sociale infrastructuur van de lid-staten die noodzakelijk is voor het oplossen van de problemen in verband met de beroepsopleiding en het onderwijs van de kinderen van migrerende werknemers, alsook de verwezenlijking van de gelijkheid van behandeling van de communautaire en niet-communautaire werknemers, alsmede van hun gezinsleden op het gebied van de levensomstandigheden. Ook zij eraan herinnerd dat de Gemeenschap tot taak heeft de beperkingen op de uitoefening van de vrijheid van vestiging van de onderdanen van de lid-staten op het grondgebied van de andere lid-staten weg te nemen.

2. De Commissie heeft op 19.12.1974 bij de Raad een actieprogramma ingediend ten behoeve van de migrerende werknemers en hun gezinnen (COM(74)2250) dat een reeks voorstellen bevat betreffende het onderwijs van de kinderen van migrerende werknemers. In het programma wordt o.m. aangedrongen op : de uitbreiding in de lid-staten van het aantal schakelklassen met het doel de kinderen van migrerende werknemers te helpen zich in hun nieuwe taal- en onderwijsmilieu te integreren; de integratie in het normale lesprogramma van cursussen die het deze kinderen mogelijk moet maken hun oorspronkelijke cultuur en moedertaal te behouden; het werven van leerkrachten in de landen van herkomst, alsmede het verschaffen van een adequate opleiding aan de leerkrachten die zijn belast met het onderwijs van de kinderen van migrerende werknemers.

.../...

(1) PB C 13/1 van 12.2.1974

3. De ministers van Onderwijs van de lid-staten, in het kader van de Raad bijeen op 6 juni 1974 (1), hebben geoordeeld dat een actie ten behoeve van het onderwijs van kinderen van onderdanen uit zowel andere lid-staten als derde landen prioriteit verdient.

4. Het onderwijs aan kinderen van migranten stelt op alle opleidingsniveaus tal van problemen van pedagogische, psychologische, taalkundige en administratieve aard. Artikel 12 van Verordening 1612/68 (2), dat o.m. bepaalt dat de lid-staten de initiatieven aanmoedigen, waardoor de kinderen van migrerende werknemers het algemeen onderwijs, het leerlingenstelsel en de beroepsopleiding in zo gunstig mogelijke omstandigheden kunnen volgen, heeft niet helemaal opgeleverd wat ervan werd verwacht. Het ontbreken van de nodige onderwijsstructuren voor een optimaal onderwijs aan de kinderen van uit de lid-staten afkomstige onderdanen die zijn gevestigd op het grondgebied van andere lid-staten vormt een van de voornaamste hindernissen voor de uitoefening van het vrije verkeer van werknemers en de vrije vestiging van zelfstandigen.

5. Vandaar dat het noodzakelijk en dringend geacht wordt in de Gemeenschap via praktische maatregelen ervoor te zorgen dat de zowel uit de Gemeenschap als uit derde landen afkomstige migrantenkinderen een onderwijs krijgen dat is aangepast aan hun situatie en dat in staat is hen dezelfde reële kansen te bieden als de autochtone kinderen genieten.

6. Doel van deze richtlijn is de lid-staten uit te nodigen bijzondere maatregelen te treffen op onderwijsgebied die de mogelijkheid bieden de migrantenkinderen tot integratie in het onderwijs en tot behoud van hun culturele identiteit (artikel 1). Deze maatregelen moeten door het gastland worden getroffen ten behoeve van de kinderen die met hun ouders of voogden verblijven in het land waar deze laatsten een betrekking vervullen of een beroepsactiviteit uitoefenen.

.../...

(1) PB C 98/2 van 20.8.1974

(2) PB L 257 van 19.10.1968

Zoals werd erkend door zowel de Raad van Ministers van Sociale zaken als door de ministers van Onderwijs moet de actie van de Gemeenschap ter verbetering van de levensomstandigheden, met name op het terrein van het onderwijs en de beroepsopleiding, ten goede komen aan zowel de onderdanen van derde landen als aan uit de lid-staten afkomstige personen. Dan zullen de voorgestelde maatregelen een doeltreffende bijdrage leveren tot de verwezenlijking van de sociale doelstellingen van de Gemeenschap.

7. De eerste maatregel die wordt voorgesteld (artikel 2) betreft de organisatie van opvangvoorzieningen in het onderwijs. Migrantenkinderen die de taal van het ontvangende land niet of slechts zeer gebrekkig kennen moeten in de gelegenheid worden gesteld versneld taalonderricht te volgen met het oog op een zo spoedig mogelijke integratie in het nieuwe sociale en onderwijsmilieu. Van wezenlijk belang is het daarbij dat deze opvangvoorzieningen vanaf de aankomst openstaan voor alle volgens de wetgeving van het gastland leerplichtige migrantenkinderen. In de lid-staten waar voor de jongeren van 15 tot 18 jaar, die geen volledig dagonderwijs meer volgen, een partiële leerplicht geldt, moeten opvangfaciliteiten worden getroffen voor de jeugdige migranten die zonder aangepast taalonderricht niet kunnen profiteren van de bestaande voorzieningen op het gebied van onderwijs en beroepsopleiding.

Voor deze opvang worden doorgaans speciale kleine schakelklassen gevormd. Er zijn ook andere mogelijkheden als het om een gering aantal leerlingen gaat of wanneer de migrantenkinderen reeds voldoende kennis bezitten van de taal van het gastland. Het ligt op de weg van de lid-staten te bepalen hoe zij de opvang nader willen concretiseren en de minimale en maximale grootte van de schakelklassen vast te stellen. Dit onderwijs moet afgestemd zijn op de leeftijd van de kinderen, de mate van verwantschap tussen de onderwezen- en de moedertaal en op de eventuele taalkundige heterogeniteit van de klas.

8. De intellectuele en psychische ontwikkeling van kinderen die in het gezin en op school in twee verschillende culturele milieus leven mag niet tot een van deze beide referentiekaders beperkt blijven als men wil voorkomen dat deze kinderen zowel in het onderwijs als in hun gezinsrelaties vastlopen. Het is derhalve noodzakelijk in het onderwijs van de migrantenkinderen een plaats in te ruimen voor het onderricht van de taal en de cultuur van het moederland (artikel 3). Op de noodzaak hiervan werd uitdrukkelijk gewezen in een resolutie van de permanente conferentie van de Europese onderwijsministers, op hun

negende zitting te Stockholm van 9 tot 12 juni 1975 aangenomen. Daarnaast is de kennis van hun moedertaal onontbeerlijk voor die jeugdige migranten die later willen terugkeren in het onderwijs of in het sociaal economisch leven van hun land van herkomst.

Het onderwijs buiten de normale schooluren kan tot overbelasting leiden. In de richtlijn wordt er derhalve bij de lid-staten op aangedrongen het onderwijs van de taal en de cultuur van het moederland zo lang de volledige leerplicht duurt in het normale lesrooster op te nemen. Het is voorts wenselijk dat de leerlingen van het hoger middelbaar onderwijs (15 tot 18 jaar) hun moedertaal kunnen kiezen als eerste of tweede buitenlandse taal. Het lijkt niet reëel om alle scholen de verplichting op te leggen deze keuzemogelijkheid ook na de leerplichtige periode te handhaven. Dit om praktische redenen : men vindt moeilijk op dit niveau gekwalificeerde leerkrachten voor alle talen, het aantal leerlingen is gering en in het technisch onderwijs is het noodzakelijk als vreemde taal een wereldtaal te onderrichten.

De Commissie erkent dat de aard van het in te stellen biculturele onderwijs kan variëren naargelang de door de lid-staten gekozen doelstellingen en methodes. Toch is de Commissie van oordeel dat dit bicultureel onderwijs de kinderen de mogelijkheid moet bieden hun moedertaal te leren en onderwezen te worden over de geschiedenis, de aardrijkskunde, de sociale ontwikkeling, de kunst en de literatuur van hun land van herkomst.

De lid-staten werken hierbij met de meest aan de situatie van de migrantenkinderen aangepaste bijzondere methodes en praktijken, zoals b.v. met "vliegend onderwijspersoneel". Daarnaast passen zij de in hun onderwijs geldende normen toe, met name met betrekking tot de minimale en maximale klassegrootte. De beslissing of een buitenlands kind al dan niet het onderricht in de taal en cultuur van het moederland moet volgen berust uitsluitend bij de ouders of voogden.

.../...

9. Alle leerkrachten (artikel 4) die met migrantenkinderen te maken hebben moeten vertrouwd gemaakt worden met de specifieke problemen van hun leerlingen. De onderwijzers in de schakelklassen moeten de concrete toepassing leren van een methode voor versneld taalonderricht en moeten grondig worden voorgelicht over de psychologie en de cultuur van hun toekomstige leerlingen. Geen enkele lid-staat heeft thans de beschikking over voldoende leerkrachten die aan alle migranten onderricht kunnen geven in de taal en cultuur van hun land van herkomst. Het kan dan ook nodig blijken een beroep te doen op buitenlandse leerkrachten, die op hun beurt moeten worden vertrouwd gemaakt met de taal en de onderwijssystemen en -methodes van het gastland.

De richtlijn legt de lid-staten de verplichting op buitenlandse leerkrachten aan te trekken wanneer voor het in artikel 3 bedoelde onderwijs niet teruggegrepen kan worden naar docenten van het eigen land. Vanzelfsprekend is het gastland in hoogste ressort verantwoordelijk voor het op zijn grondgebied gegeven onderwijs. De buitenlandse leerkrachten komen dus onder gezag te staan van de nationale instanties die in het gastland voor de organisatie van het onderwijs verantwoordelijk zijn. Voor het aantrekken van buitenlandse leerkrachten zijn verschillende formules mogelijk : tijdelijke aanstelling of aanstelling voor onbepaalde duur, een rechtspositieregeling als geldt voor een beambte in het particuliere bedrijfsleven of een zelfde regeling als geldt voor het nationale onderwijzend personeel. Het is de taak van het gastland, eventueel met de hulp van de autoriteiten in het land van herkomst, een rechtvaardige oplossing te vinden voor problemen in verband met de rechtspositieregeling, de erkenning van diploma's, de arbeidsvoorwaarden, de continuïteit van de carrière en de rechten op sociaal terrein.

10. In de artikelen 5 tot en met 7 zijn de in richtlijnen gebruikelijke algemene bepalingen opgenomen. Een termijn van drie jaar lijkt redelijk om de lid-staten in staat te stellen de nodige maatregelen te nemen om aan het bepaalde in de richtlijn te voldoen.

BIJLAGE III

VOORSTEL VOOR EEN RICHTLIJN VAN DE RAAD
OVER HET ONDERWIJS AAN MIGRANTENKINDEREN

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

gelot op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,
inzonderheid op de artikelen 49 en 235,

gezien het voorstel van de Commissie,

gezien het advies van het Europese Parlement,

gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

overwegende dat de Raad in zijn resolutie van 21 januari 1974 betreffende een sociaal actieprogramma als acties welke bij voorrang moeten worden ondernomen o.m. heeft genoemd die welke zijn gericht op de verbetering van de voorwaarden voor het vrije verkeer van de werknemers, dit met name wat de opvang en het onderwijs van de kinderen betreft;

overwegende dat voorts in dezelfde resolutie als doel wordt gesteld de verwezenlijking van de gelijkheid van behandeling van de communautaire en niet-communautaire werknemers alsmede van hun gezinsleden op het gebied van de levensomstandigheden;

overwegende dat de ministers van Onderwijs, in het kader van de Raad bijeen, in hun resolutie van 6 juni 1974 eveneens prioritair hebben gegeven aan de ontwikkeling van betere mogelijkheden inzake culturele vorming en beroepsopleiding van de onderdanen van andere lid-staten der Gemeenschappen en van derde landen, alsmede van hun kinderen;

overwegende dat de migrantenkinderen een onderwijs moeten ontvangen dat is aangepast aan hun specifieke situatie en dat hen de toegang tot alle vormen van onderwijs en beroepsopleiding moet worden verzekerd;

.../...

overwegende dat de migrantenkinderen versneld onderricht moeten ontvangen in de taal van het gastland met het oog op een zo spoedig mogelijke integratie in het onderwijs of in de beroepsopleiding van het gastland;

overwegende dat een onderwijs van de taal en de cultuur van het moederland voor migrantenkinderen gewenst is, dit zowel met het oog op een optimale ontwikkeling van de eigen persoonlijkheid van deze tussen twee culturen geplaatste kinderen als met het doel voor hen de mogelijkheid open te houden tot latere terugkeer in het onderwijs en in het sociaal economisch leven van hun land van herkomst;

overwegende dat een onderwijsregeling als hier bedoeld moet gelden voor alle migrantenkinderen in de Gemeenschap, ongeacht hun land van herkomst en de aard van de beroepsbezigheden van de personen te wier laste zij komen, dat een dergelijke regeling bij kan dragen tot de verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden in de Gemeenschap, dat het verdrag niet alle voor de verwezenlijking van dit doel noodzakelijke middelen tot handelend optreden biedt en dat het bijgevolg dienstig is hiertoe ook artikel 235 als rechtgrond te kiezen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD :

Artikel 1

De lid-staten vergemakkelijken op hun grondgebied de geleidelijke aanpassing van migrantenkinderen aan het onderwijs en het maatschappelijk leven van het gastland en zorgen tegelijk voor het behoud van de taalkundige en culturele banden van de migrantenkinderen met hun moederland.

Onder migrantenkinderen in de zin van deze richtlijn worden verstaan de kinderen die ten laste zijn van een onderdaan van een andere lid-staat of van een derde land die verblijven op het grondgebied van de lid-staat waar deze onderdaan een betrekking vervult of een beroepsactiviteit uitoefent.

Artikel 2

Hiertoe nemen de lid-staten de nodige maatregelen ten einde op hun grondgebied ten behoeve van de migrantenkinderen in het onderwijs speciale kosteloze opvangvoorzieningen te organiseren, waaronder met name een versneld onderricht van de taal of een van de officiële talen van het gastland. Deze voorzieningen staan open voor de kinderen die onder de volledige of partiële leerplicht vallen zoals geregeld in de wetgeving van het gastland.

Artikel 3

De lid-staten nemen voorts de nodige maatregelen ten einde in het lesprogramma een kosteloos onderwijs op te nemen van de taal en de cultuur van het moederland van de migrantenkinderen, met het doel aldus de in artikel 1 neergelegde doelstellingen te verwezenlijken. Afgezien van speciale, beter aan de situatie van de migrantenkinderen aangepaste methodes en praktijken van de lid-staten moet dit onderricht gegeven worden overeenkomstig de geldende onderwijsnormen in het gastland, met name met betrekking tot de minimale en maximale klassegrootte. Dit onderwijs moet gegeven worden zo lang de leerplicht tot het volgen van volledig dagonderwijs, zoals geregeld in de wetgeving van het gastland, bestaat.

Artikel 4

De lid-staten nemen de nodige maatregelen ten einde te zorgen voor de opleiding van de leerkrachten wier taak het zal zijn enerzijds versneld onderricht te geven in de taal van het gastland en anderszijds het onderwijs te geven van de taal en de cultuur van het moederland van de migrantenkinderen. Voor het onderwijs van de taal en de cultuur van het moederland doen zij zo nodig beroep op buitenlandse leerkrachten.

Artikel 5

Binnen drie jaar na kennisgeving van deze richtlijn nemen de lid-staten de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen om aan het bepaalde in deze richtlijn te voldoen; zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Voorts stellen de lid-staten de Commissie in kennis van alle bepalingen van intern recht die zij op het door deze richtlijn bestreken gebied vaststellen.

Artikel 6

Binnen vier jaar na kennisgeving van deze richtlijn verstrekken de lid-staten de Commissie de nodige gegevens voor de opstelling van een verslag aan de Raad over de toepassing van deze richtlijn.

Artikel 7

Deze richtlijn is gericht tot de lid-staten.